

บทที่ 5

บทสรุป การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทนี้จะกล่าวครอบคลุมสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งจะได้กล่าวเป็นลำดับไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ รวม 5 ด้านคือ

- 1.1 ด้านงานหลักสูตรพิเศษ
- 1.2 ด้านงานหลักสูตรและการสอน
- 1.3 ด้านงานสื่อการเรียนการสอน
- 1.4 ด้านงานวัดผลและประเมินผล
- 1.5 ด้านงานห้องสมุด

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของผู้บริหารกับผู้ประสานงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน

3. เพื่อรวบรวมปัญหา ข้อเสนอแนะ และแนวทางการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้านของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านงานหลักสูตรพิเศษ ด้านงานหลักสูตรและการสอน ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ด้านงานวัดผลและประเมินผล และด้านงานห้องสมุด อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการ มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน ของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ จำนวน 14 สถานศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคยะลา วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยเทคนิคชุมพร วิทยาลัยเทคนิคระนอง วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคตรัง กลุ่มตัวอย่าง จำแนกออกเป็น ผู้บริหาร 64 คน และผู้ประสานงานวิชาการ 214 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 278 คน ประชากรผู้ให้ข้อมูลนี้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผู้บริหาร และผู้ประสานงานวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ในปีการศึกษา 2534 ทุกคน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 2 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ เพื่อถามข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ตำแหน่ง หน้าที่ในปัจจุบัน ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน วุฒิการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ในปีการศึกษา 2534 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 56 ข้อ ภายใต้อบข่ายการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านงานหลักสูตรพิเศษ ด้านงานหลักสูตรและการสอน ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ด้านงานวัดผลและประเมินผล และด้านงานห้องสมุด

ในเนื้อหาของแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน ตามปัญหาเพิ่มเติม ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยขอหนังสือแนะนำตัวจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อขออนุญาตและความร่วมมือจากกรมอาชีวศึกษา ในการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ทั้ง 14 สถานศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยส่งทางไปรษณีย์ พร้อมหนังสือแนะนำตัว และหนังสืออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษา ไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค เพื่อขอความร่วมมือ ในการแจกแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถาม และรวบรวมแบบสอบถามคืนให้แก่ผู้วิจัยในเวลาที่ กำหนดคือ 20 วัน แบบสอบถามส่งไป 303 ฉบับ ได้รับคืน 280 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.41

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละของแต่ละรายการในแต่ละตัวแปร
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 คือ ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ทำการวิเคราะห์ด้วย

2.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เป็นรายข้อและรายด้าน ตามคำตอบของกลุ่มตัวอย่าง และแปลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวัดการกระจายของข้อมูล ของปัญหาการบริหารงานวิชาการในแต่ละด้าน

2.3 ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้านของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยใช้การทดสอบค่าที่

3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ เพิ่มเติมในตอนท้ายของแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้วิธีจัดลำดับความถี่

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพในด้านต่าง ๆ ของผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ มีดังต่อไปนี้

1.1 เพศ พบว่า ผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 86.00

1.2 อายุ พบว่า ผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการส่วนมากมีอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.40

1.3 ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน พบว่า ผู้ประสานงานวิชาการมีมากกว่าผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 77.00

1.4 ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน พบว่า ผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการ ส่วนมากมีประสบการณ์ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.90

1.5 วุฒิการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 87.80

2. ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ด้านงานสื่อการเรียนการสอนมีปัญหามากที่สุด ($\bar{X} = 3.32$) ด้านที่มีปัญหารองลงมาได้แก่ ด้านงานหลักสูตรพิเศษ ($\bar{X} = 3.28$) และด้านงานหลักสูตรและการสอน ($\bar{X} = 3.02$)

ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการ ทั้งภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาของผู้บริหารกับผู้ประสานงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน แล้วพบว่าปัญหาของผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 และที่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 มีเฉพาะด้านหลักสูตรและการสอน ซึ่งปรากฏผลการเปรียบเทียบเป็นรายด้านดังนี้

3.1 ด้านหลักสูตรพิเศษ พบว่า ปัญหาของผู้บริหารกับผู้ประสานงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ เกี่ยวกับการบริหารงานหลักสูตรพิเศษ ไม่แตกต่างกัน

3.2 ด้านงานหลักสูตรและการสอน พบว่า ปัญหาของผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ เกี่ยวกับการบริหารงานหลักสูตรและการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ด้านงานสื่อการเรียนการสอน พบว่า ปัญหาของผู้บริหารกับผู้ประสานงานวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ เกี่ยวกับการบริหารงานสื่อการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

3.4 ด้านงานวัดผลและประเมินผล พบว่า ปัญหาของผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ เกี่ยวกับการบริหารงานวัดผลและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

3.5 ด้านงานห้องสมุด พบว่า ปัญหาของผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ เกี่ยวกับการบริหารงานห้องสมุด ไม่แตกต่างกัน

4. การประมวลปัญหาการบริหารงานวิชาการเพิ่มเติม ตามข้อเสนอของผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ สรุปได้ดังต่อไปนี้

4.1 ปัญหาด้านงานหลักสูตรพิเศษ ได้แก่ สถานศึกษาให้ความสำคัญกับงานหลักสูตรพิเศษน้อยเกินไป การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอนน้อย ความต้องการของชุมชนไม่สอดคล้องกับหลักสูตรที่สถานศึกษาเปิดทำการสอน

4.2 ปัญหาด้านงานหลักสูตรและการสอน ได้แก่ หลักสูตรวิชาชีพแต่มีวิชาสามัญมากเกินไป เนื้อหาบางรายวิชาไม่สัมพันธ์กับจำนวนชั่วโมงสอนที่กำหนด การเปิดสอนวิชาเลือกไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน การจัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับวุฒิหรือความรู้ความสามารถของครูอาจารย์ การนิเทศไม่ทั่วถึงและต่อเนื่อง

4.3 ปัญหาด้านงานสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ไม่มีหน่วยงานผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยตรง สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้

4.4 ปัญหาด้านงานวัดผลและประเมินผล ได้แก่ การให้การอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลแก่ครูอาจารย์น้อย ขาดการวิเคราะห์และปรับปรุงข้อทดสอบ ขาดการนำผลการประเมินผลการเรียนมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน

4.5 ปัญหาด้านงานห้องสมุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีน้อยต้องใช้ครูอาจารย์บรรยายภาคภายในห้องสมุดไม่เหมาะสม หนังสือค้นคว้าน้อยไม่ทันสมัย

อภิปรายผล

ผลการวิจัยปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ มีประเด็นที่น่าสนใจ ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการ รวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านงานหลักสูตร

พิเศษ ด้านงานหลักสูตรและการสอน ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ด้านงานวัดผลและประเมินผล และด้านงานห้องสมุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมจิตต์ กระระณา (2530 : 76) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทย ตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิพนธ์ เมืองพระ (2532 : 74) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคเหนือและกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่าการบริหารงานวิชาการมีการปฏิบัติและปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ พงษ์รัตน์ จุลนวล (2533 : 101) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสตูล พบว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ สมศักดิ์ สุทระชัยวัฒน์ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 12 พบว่าระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง เป็นที่น่าสังเกตว่า ผลการวิจัยนี้พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่าการบริหารงานวิชาการนั้น เป็นการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับบุคคล ซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขที่องค์กรกำหนดไว้ การจัดวัสดุอุปกรณ์ให้ครูมีพร้อมที่จะสอนและการทำความเข้าใจในตัวครู บทบาทของครู ในการลดปัญหานี้ มูซาซีย (Musaazi, 1982 : 166) ได้ให้ทัศนะไว้โดยสรุปว่า การบริหารงานวิชาการทั้งครูและผู้บริหารงานวิชาการต้องเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของครู ซึ่งรวมทั้งต้องช่วยเหลือครูให้มีอุปกรณ์พร้อมที่จะสอน สอดคล้องกับทัศนะของ ชลอ จันทรกุล (2524 : 155) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า ผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความรู้ เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ให้มีการวางแผนการใช้หลักสูตร ถ้าหากบุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่มีความรับผิดชอบ ไม่ปรับพฤติกรรม การสอน ไม่ประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ จะส่งผลให้การบริหารงานวิชาการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ จากแนวคิดเหล่านี้จะสอดคล้องกับพฤติกรรมการทำงานของบุคลากร ของวิทยาลัยเทคนิค อันประกอบด้วยบุคลากรจำนวนมาก มีความแตกต่างกันในรูปแบบการจัดการและบริหารงานวิชาการ เพราะการจัดการเรียนการสอนมีทั้งวิชาพื้นฐานและวิชาชีพ นอกจากนั้นการแบ่งสายการบังคับบัญชาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พุทธศักราช 2529 กรมอาชีวศึกษา

(2534 : 149-150) ที่ให้คณะวิชาและแผนกวิชาเป็นผู้ประสานงานวิชาการ ซึ่งทำให้การประสานงานในระดับต่าง ๆ ค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อน ไม่เอื้ออำนวยต่อการประสานงาน อันเป็นผลทำให้ปัญหาการบริหารงานวิชาการเกิดขึ้นในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับนิวแมน (Newman, 1967 : 122) ได้กล่าวไว้โดยสรุปว่า การทำงานในรูปของกลุ่มและแผนกต้องอาศัยการประสานงานที่ดี มีความรับผิดชอบร่วมกันทุกฝ่าย จึงจะทำให้ผลการปฏิบัติงานขององค์การอยู่ในระดับสูง

2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับผู้ประสานงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ พิพัฒน์ เพิ่มทรัพย์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำและการปฏิบัติงานของหัวหน้าแผนกวิชา คณะวิชาช่างอุตสาหกรรมและพานิชยกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 6 พบว่า พฤติกรรมของผู้บริหาร หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกวิชา มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานวิชาการไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ วิลาวัณย์ ดันวัฒนพงษ์ (2525 : 23) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สิโรตม์ มยุรภักดิ์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมัตตานี พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ นิพันธ์ เมืองพระ (2532 : 65) ได้ศึกษาวิจัยการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลางและกลุ่มภาคเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่าสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารและครูอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือและกลุ่มภาคกลาง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งหากจะพิจารณาจากข้อค้นพบนี้ ทำให้ทราบสาเหตุที่ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พุทธศักราช 2529 กรมอาชีวศึกษา (2534 : 149-150) ได้กำหนดสายการบังคับบัญชา หน้าที่และความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจนทั้งขอบข่ายงาน อำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ ซึ่งส่งผลให้บุคลากรทุกฝ่ายมีแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการสอดคล้องกัน อีกทั้งการสื่อสารในองค์การ

ค่อนข้างจะมีประสิทธิภาพ เช่น การประชุมนัดหมายชี้แจง ตั้งแต่ในระดับผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชาและหัวหน้างาน ทั้งในรูปแบบของการประชุมใหญ่ และประชุมย่อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของดริคเกอร์ (Drucker, 1974 : 167) ได้กล่าวโดยสรุปว่า การกำหนดทิศทางการทำงานที่แน่นอนชัดเจน ทั้งการทำงานในระบบกลุ่ม หรือบุคคล ต้องมีการสื่อสารที่ดี เช่น การประชุม การนัดหมาย จึงจะทำให้วัตถุประสงค์ขององค์การและวัตถุประสงค์ของบุคคล ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกัน นอกจากนี้การบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคก็เพื่อจัดการเรียนการสอนให้ผู้ที่สำเร็จไปประกอบอาชีพในตลาดแรงงาน ตามลักษณะอาชีพที่ผู้เรียนพึงประสงค์ ทำให้การดำเนินการทางวิชาการเป็นไปค่อนข้างอิสระ ภายในกรอบและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และกรมอาชีวศึกษา ตลอดจนแนวปฏิบัติของสถานศึกษา จากเหตุผลดังที่กล่าวมาจึงทำให้ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ควรมีการพัฒนาผู้บริหารและผู้ประสานงานวิชาการให้มีความรู้ด้านการบริหารงานวิชาการ โดยให้ศึกษาต่อ อบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน
2. ควรจัดให้แผนการบริหารงานวิชาการที่เป็นระบบ เช่น การนิเทศ กำกับดูแล และประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของการบริหารงานวิชาการ
3. สถานศึกษาควรให้การส่งเสริม สนับสนุนต่อการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในทุกด้าน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิคในทุกกลุ่ม อาชีวศึกษาระดับภาค ทั่วประเทศ เพื่อศึกษาว่ามีปัญหาการบริหารงานวิชาการเหมือนกับการบริหารงาน วิชาการของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาระดับภาคใดหรือไม่
2. จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งน่าจะศึกษาเปรียบเทียบกับการบริหารงานด้านส่งเสริมการศึกษา ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา และด้านวางแผนและพัฒนา เพื่อจะได้ทราบปัญหาและนำมาใช้ในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา
3. ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น